

Hoşça Kal

– ADEM EFİLOĞLU · 10 Ocak 2014

Zor oldu şiiri sana addetmek

Artık yokluğunu kurdum hoşça kal

Elbette acıydı gönlünden gitmek

İçimde menzile vardım hoşça kal

Sanki bir masaldı seninle olmak

Yokluğun içinde aşkını bulmak

Tarifsiz lezzetti sende kaybolmak

Kendimi meçhule sürdüm hoşça kal

Elbette hala ben senle doluyum

Acizim zayıfım Rabbin kuluyum

Bir bilsen sen yokken ben bir ölüyüm

Mezarım başında sırdım hoşça kal

Vuslata ermeyen günlere küstüm

Aklımın sırrına resmini astım

Belki abdal diye dikilir büstüm

Hasreti bağrına sardım hoşça kal

Kimseler görmeden ađlarım řimdi

Sular seller gibi çağlarım şimdi

Sessizce karalar bađlarım řimdi

Hedefte yüređim vurdum hoşça kal

Bil ki elem keder yoldařım oldu

Yalnızlık ebedi gardaşım oldu

Geceler en büyük sırdaşım oldu

Sevda defterimi dürdüm hoşça kal

Her řiir yanık bir mektuptur sana

Âdemođlu aşksız düştü hicrana

Mecnuna döndüm de ben yana yana

Vuslata umudu kırdım hoşça kal

Aşkın namazına durdum hoşça kal

Âdem Efiloğlu

Not:

Artık tüm Őirleri yokluğun sũsleyecek

Hasretin kadrajını Őzlemin besleyecek

Vuslatındır diyorum Ődedięim bu diyet

Varsın urganın olsun iŐte bŕyle vaziyet